

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

HVAR 8 DAG.

ILLUSTRERADT

MAGASIN

S. S. ÆOLUS JUBILEUMSREGATTA. — FOTO. BACKLUND, GÖTEBORG.

13:DE ÅRG.

DEN 18 AUGUSTI 1912.

N:O 47.

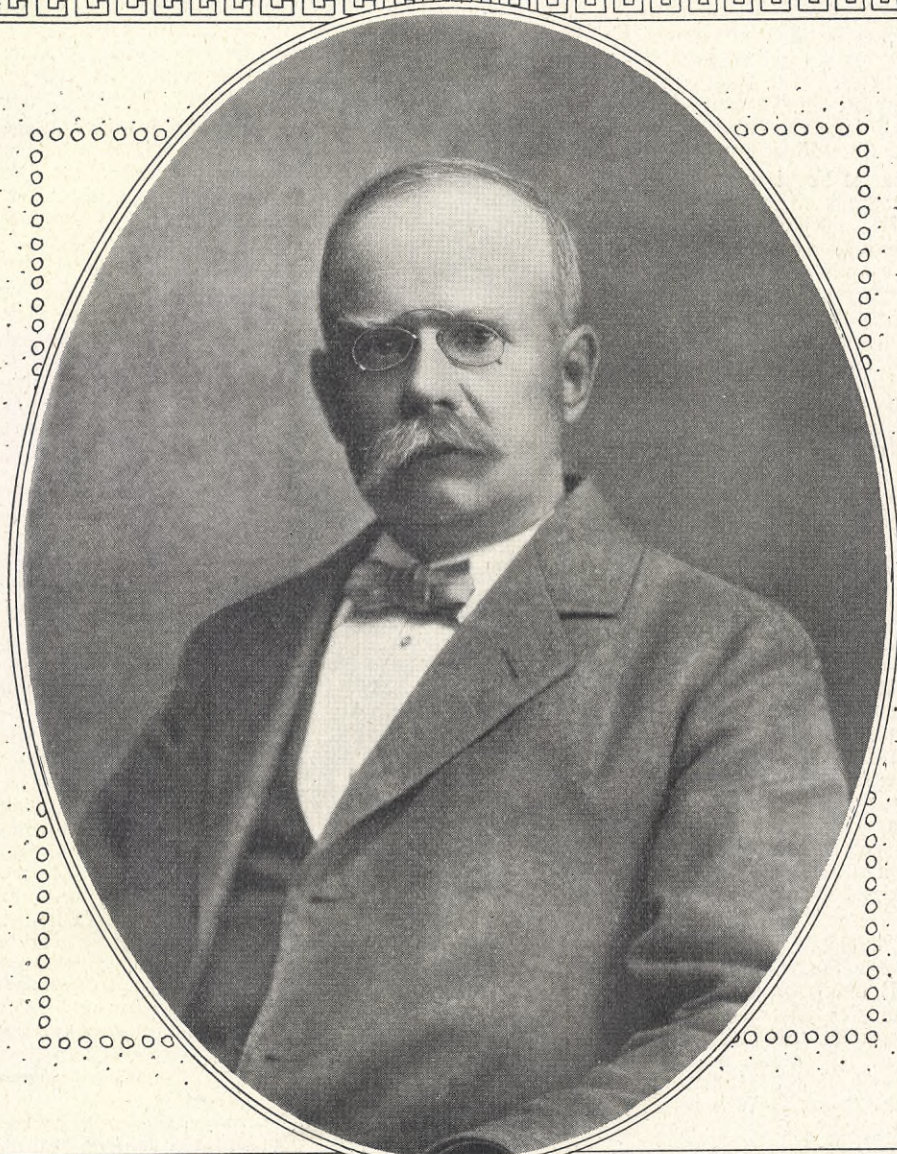

Foto The Kronor, Sthlm.

Klithe. Fotograf Silfverberg.

Willebrord Moberg

VILHELM WAHLQUIST.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Femtio år fyllde den 16 sisl. juli en man, utan hvars lifsarbete vår frivilliga skytterörelse helt säkert ej nu varit hvad den är eller ernått den styrka och fasthet i organisatoriskt hänseende, som nu utmärker densamma, nämligen sekreteraren i skytteförbundens öfverstyrelse, apotekaren Vilhelm Wahlquist.

Vilhelm Wahlquist är född i Upsala den 16 juli 1862. Efter att ha genomgått nödigt antal läroverksklasser blef han elev å apoteket Vasen i Linköping 1881, aflade farmacie kandidatexamen 1884 samt apotekarexamen 1890. Samma år flyttade han till Stockholm, där han i tre år var anställd som apotekare å apoteket Båfvern. Sedan dess har han så godt som uteslutande ägnat sig åt den sak, som från början för honom varit en hjärtesak och som också skall föra hans namn till eftervärlden.

Redan som ung farmacie kandidat inträdde Wahlquist på skytterörelsens område, i det han den 24 juli 1886 bildade Linköpings skyttegille, hvars sekreterare han blef. I hela Östergötland funnos då allenast tre skytteföreningar, hvilka till på köpet förde en tynande tillvaro. Samtidigt började Wahlquist verka för skytterörelsens utbredning till angränsande orter. Till i augusti 1888, alltså under loppet af mindre än två år, hade han i själfva verket lyckats bringa till stånd ett helt tjugotal skytteföreningar i Östergötland och Småland.

Vid denna tid begaf sig Wahlquist till Stockholm för att förbereda sig till afläggande af apotekarexamen. Här började han ett träget arbete på att intressera hufvudstadens skyttevänner för vidtagande af åtgärder till skytterörelsens fullständiga organiserande, en tanke, som vann liflig anklang. Det egentliga uppslaget därtill kom visserligen från Göteborg, där dåvarande kaptenen, numera generalmajoren C. Lemchen, satte sig i spetsen för saken. Men då ett allmänt skyttemöte utlystes till Stockholm i sept. 1889 i sammanhang med den sedvanliga täflingsskjutningen, var Wahlquist med bland inbjudarne. Och då å detta möte bildats Centralstyrelsen för Sveriges frivilliga skytteföreningar, numera ersatt med Skytteförbundens öfverstyrelse, fick han icke blott plats i denna, utan blef äfven dess sekreterare, en post, som han alltsedan dess, alltså i 23 år, beklädt.

Det blef ingen sinekur. Det gälde ingenting mindre än att rycka upp skytteväsendet ur det lägervall, hvori det då befann sig, och därtill fordrades icke blott ett stort arbete, utan äfven själfuppoffring. Under de fyra första åren, hvarunder antalet skytteföreningar ökades från 124 till 675, åtnjöt Wahlqvist sålunda ingen som hälst ersättning för sin kärfvande och omfattande verksamhet.

Under dessa fyra första år inföll bl. a. 1890 bildandet af Östergötlands Skytteförbund genom Wahlquist. Samma år var han med om att stifta Södermalm-Liljeholmens skyttegille, hvars ledare och ordförande han var i tolf år. Då 1892 Stockholms Skytteförbund bildades, blef Wahlquist dess sekreterare.

Följande år (1893) genomförde Wahlquist tillsammans med dåvarande majoren, sedermera öfverstelöjtnanten Billmansson den egentliga nya organisationen. Det gick icke utan en hel del motsträfvighet och allehanda besvärligheter, men det lyckades dock till sist, och den 15 december samma år vardt densamma af K. Maj:t fastställd.

Samma år startade Wahlqvist också Sveriges första skytteorgan, Skyttetidningen. Då denna år 1894 nedlades, upprättade Wahlquist, öfvertygad som

han var om behovet af eget organ för skyttesaken, Svensk Skyttetidskrift, som han sedan på egen risk redigerade och utgaf i tio år.

Ända till 1897 skötte Wahlquist utan något biträde Centralstyrelsens vidlyftiga expedition. Sedan dess har ju arbetet oerhördt ökats och hjälp blifvit oundgängligen nödvändig, men det mesta hvilat nog ännu alltjämt på hans axlar. Under årens lopp har han utsändt otaliga cirkulärskrifvelser o. d. till ledning vid bildandet af nya skytteföreningar öfver hela landet och därtill på ett synnerligen energiskt sätt genom meddelanden och uppsatser i den allmänna tidningspressen bidragit att sprida kännedom om och intresse för det frivilliga skytteväsendet bland alla samhällsklasser. I sådan riktning har han med framgång verkat äfven genom föredrag — han är en god talare — och genom spridande af handböcker och broschyrer om skytterörelsen.

Sedan 1897 har Wahlqvist också handhaft expeditionen för alla riksskyttetäflingar, ett uppdrag, som han fullgjort på det mest förtjänstfulla sätt.

Sedan år 1903 är han sekreterare i Skolungdomens i Stockholm skytteförening som bekant vårt lands största uteslutande af studerande ungdom bestående skytteförening.

Äfven bland sina yrkesbröder intager Wahlquist en hedrad plats. Sedan 1903 är han sålunda sekreterare såväl i Centralstyrelsen för Sveriges farmaceutförbund som i Farmaceutiska föreningen. Från samma år är han utgivare af facktidskriften "Farmaceutisk Revy".

På sin 50-årsdag blef Wahlquist föremål för stor och välförtjänt hyllning.

Skytteförbundens öfverstyrelsens verkställande utskott hade förlagt sitt ordinarie månadssammanträde just till denna dag för att i samband därmed bringa honom sin tacksägelse och sin lyckönskan. Sammanträdet bevestades af öfverstyrelsens ordförande, generallöjtnant G. Ugglå, som talade för jubilaren och frambar ett hjärtligt tack för allt hvad han under de gångna åren gjort för den frivilliga skytterörelsens stärkande. Anförandet slöt med en önskan om bibehållen kraft till fortsatt träget arbete. Som bevis på de svenske skyttarnes tacksamhet öfverlämnade därefter generel Ugglå en för bland dem hopsamlade medel avägbart minnesgåfva.

JÖRGEN BRUNCHORST.

Norges sändebud i Stockholm dr Jörgen Brunchorst fylde den 10 augusti femtio år.

Son till skeppsredaren Christian E. Brunchorst och hans maka Emma Warenberg är envoyén Brunchorst född i Bergen den 10 augusti 1862. Student 1880 ägnade han sig först med lust och iver åt naturvetenskapliga studier, särskildt botanik, i hvilket ämne han 1885 förvärfvade sig doktorsgraden vid universitetet i Heidelberg. Följande år anställdes han som konservator vid Bergens museum, hvars direktör han blef 1901 och om hvilket han inlagt betydande förtjänster. Under sin verksamhet i Bergen tog han initiativet till upprättande af en biologisk station därstädes och författade tillika ett stort antal vetenskapliga afhandlingar i växtfysiologi och mykologi. Samtidigt utgaf han en mängd populära arbeten och redigerade 1887—1906 den för allmänheten afsedda förträffliga naturvetenskapliga tidskriften "Naturen."

Men som de flesta norska vetenskapsmän under unionstiden inskränkte Brunchorst icke sina in-

tressen till det rent vetenskapliga området, utan ägnade sig tillika med ifver åt det kommunala och politiska lifvet. Sålunda var han under två valperioder 1895—97 samt 1904—06 ledamot af stortinget, där han från början tillhörde vänstern, men tidigt visade tecken till den i unionspolitiskt hänseende moderatere schattering, hvilken med partibildande kraft bröt igenom vid 1903 års stortingsval: den "liberala" venstern. Under brytningsåret 1905 följde han helt naturligt sin landsman Michelsen.

När följande år Norge gick att organisera sitt egna konsulatväsen, öfverraskade Brunchorst med att mottaga generalkonsulatet i Havanna. Det lider väl knappast något tvifvel, att botaniska intressen medverkat att bestämman honom här för. Redan 1907 återvände han hem för att tråda i spetsen för arbets- eller, som vi skulle kalla det, kommunikationsdepartementet. Här-

Efter porträtt.

D:R J. BRUNCHORST

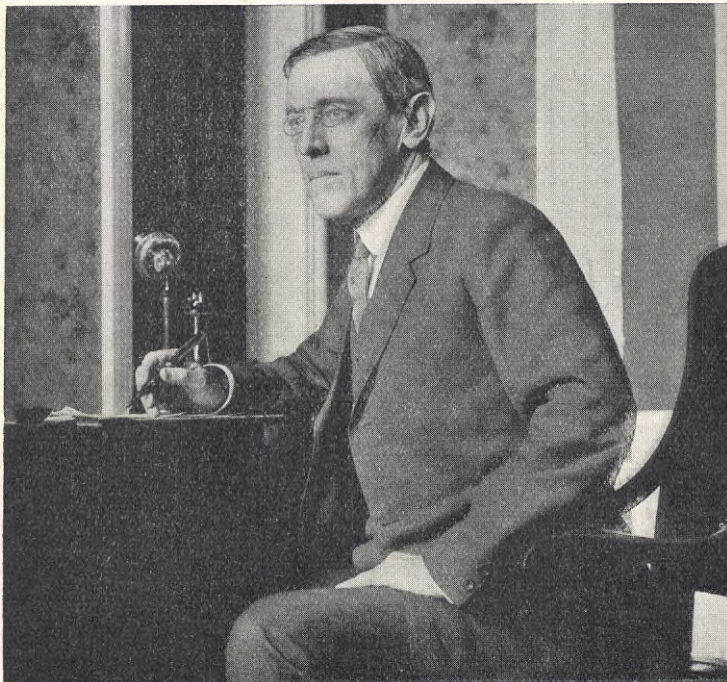
Kliche: Høeght Elfværgerre.

Norges envoyé extraord. och minist. plénip. vid Svenska hofvet.

under fick han bl. a. medverka vid öfverenskommelsen mellan Norge och Sverige angående malmtransporterna på banan Riksgränsen—Narvik. Följande år återgick han emellertid till Cuba, denna gång som ministerresident, men befordrades 1910 till sändebudsposten i Stockholm, som dittills innehåfts af Benjamin Vogt, hvilken nu gick till London.

Under de två år d:r Brunchorst vistats i Stockholm har han där förstätt förvärfva sig allmänna sympatier. Med den förståelse, han lagt i dagen mot Sverige och svenskarne, en förståelse, som senast kommit till synes i ett tidnings-samtal han haft med anledning af 50-årsdagen, är han helt visst rätte mannen att bättra hvad som brast 1905 och småningom sammanföra de båda af naturen själf till hvarandra hänvisade nationerna till gemensamt trofast värn af sina lifsintressen gentemot mäktiga grannfolk.

* * *

WOODROW WILSON,

af demokratiska partiet nominerad till presidentskapet. Senaste porträtt.

Den amerikanska presidentkampanjen i år har inom de resp. partiernas konvent framkallat häftiga slitningar. Medan inom det republikanska konventet Tafts och Roosevelts anhängare kämpat om herraväldet, ha demokraterna haft väl ett tiotal kandidater att kivas om. Först efter 46 voteringar uppnåddes, den 2 sistlidne juli, enighet inom det i Baltimore samlade demokratiska konventet, och Woodrow Wilson blef enhälligt nominerad till partiets presidentkandidat.

Woodrow Wilson är af skotsk-irlandskt ursprung. Fadern var en företagsam tidningsredaktör i Pittsburg. Fadern präst. Den unge Wilson ägnade sig åt lärarekallet, men visade tidigt intresse för de politiska frågorna. Endast 23-årig publicerade han en kritiserande artikel om Förenta staternas styrelsesätt, hvilken senare förskaffade honom en professors-titel. Han ingrep emellertid icke aktivt i de politiska striderna, och när han, något mer än femtioårig, kallades från sin rektorsplats vid Princeton-universitetet för att tillträda guvernörsposten i New Jersey ansågs han som en fullkomligt "ny" man i politiken.

Han framträder emellertid från första stund som den målmedvetna politikern och genomför inom sin stat alla de reformer han i sina valtal utlofvat: ändrad valsätt, olycksfallsersättning åt arbetare, strängare kontroll öfver trusterna m. m. Det program, Wilson nu blifvit vald på, sammanfaller i stort sedt med dessa reformer.

Wilson, vältalare och framstående vetenskapsman, åtnjuter personligen stort anseende. Huru utslaget skall blifva i den slutliga striden mellan honom, Taft och Roosevelt hvilat i gudarnes knän, men utslaget är icke, att det blir Woodrow Wilson som intagar i Hvita Huset.

FRÅN ÖDEMARK.

Klick: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre, Sthlm.—Glg.

OLYCKSPLATSEN VID FJÄLLSJÖN, DÄR BRÖDERNA ERICSON OMKOMMIT. I bakgrunden synes Vistessavare.
Efter foto för H. 8. D. af fotograf BÖRG-MESCH, KIRUNA.

I början af innevarande månad företog vederbörande kronolänsman en undersökning på den plats, där man funnit kvarlevorna efter de förra sommaren omkomna bröderna Ericson. Vår fotografkorrespondent i Kiruna, som deltog i expeditionen, skrifver där-om:

“Vi utgingo från turisstationen i Abisko. Efter en besvärlig vandring i regn och blåst med tung packning framkommo vi på aftonen den 1 aug. till olycksplatsen och började genast vårt arbete. Enligt den åsikt jag därunder bildade mig, föreligger ingen olycka under badning. Sjön, där den skulle skett, har vid det ifrågavarande tillfället alldeles säkert varit islagd och icke inbjudit till bad. Troligt är i stället, att den yngre brodern vågat sig ut på den i smältning varande isen och gått ned sig. Den äldre brodern, som från stranden åsett olyckan, har kastat ifrån sig sin packning och rusat ut på

Tjfto porträt.

Klick: Bengt Silfverparre.
ROALD AMUNDSEN,

den celebre norske sydpolsupptäckaren; efter porträtt för dagen, till jämförelse med det i vårt senaste n:r meddelade.

isen för att bistå sin bror, men misslyckats. Under räddningsförsöken blefvo hans kläder genomvåta, och uttrötad och förtviflad vände han tillbaka till stranden, tar af sig kläderna, vrider ur dem och söker få dem att torka i solskenet. Han vet att natten skall komma med sträng kyla, och att han då måste ha sina kläder torra, om lifvet skall kunna bevaras. I saknad af sofsäck lägger han sig naken ner på stranden för att hvila. Solen skiner, men vinden är hvass, och det finns ingenting, inte ens ett par riskvistar till en värmande brasa. Kylan smyger sig in i kroppen — en sakta domning, som slutar i dödens sömn.

Så har helt säkert olyckan tillgått. Allt talar härför. Och sedan ha vilddjuren — spären tyda på järf — kommit och kastat sig öfver och bortfört den döda kroppen så när som på några rester hvilka möjliggjort upptäckten.“

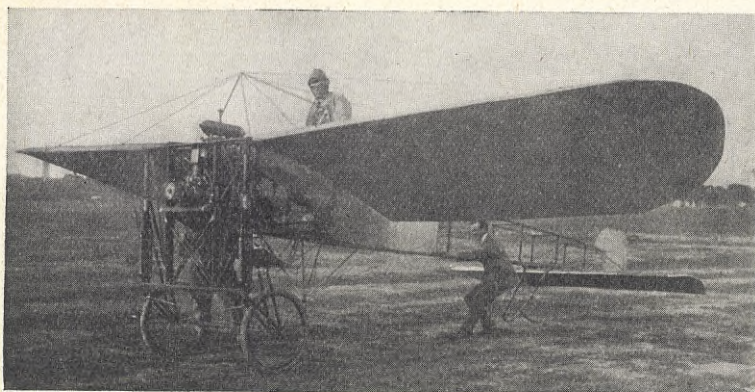

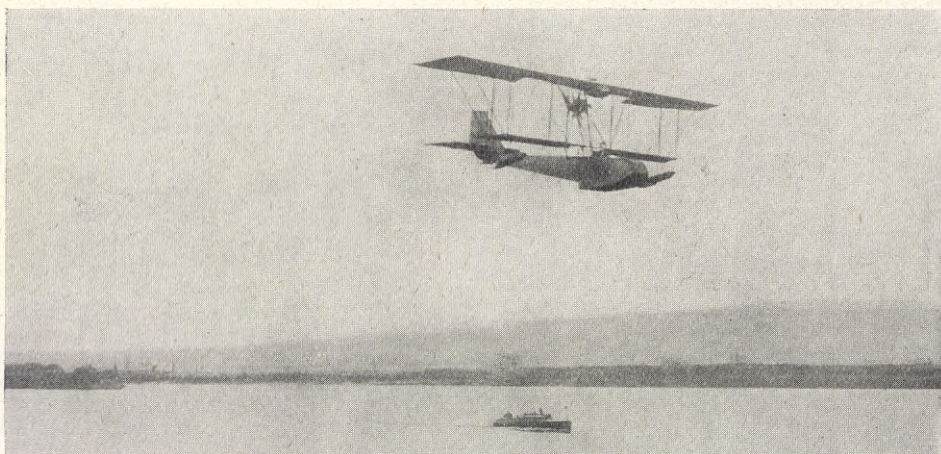
Foto Dahlgren, Upsala

Kliché: Bengt Silfversparre.

KANDIDAT ÅNGSTRÖM I SITT AEROPLAN.

Kandidat Ångström, som i våras vann sitt diplom vid Blériots flygskola i Pau, har företagit en del flygningar vid Uppsala. En uppvisning den 10 aug. väckte på grund af flygarens djärfhet och skicklighet stor beundran hos åskådarne. Dagen därpå företogs en ny uppstigning, men nu var olyckan framme, maskinen råkade i olag och störtade ned från 30 meters höjd. Flygaren erhöll inga allvarliga skador men maskinen förstördes fullständigt.

DEN FRANSKE
AVIATÖREN
BEAUMONT I
SITT NYA
HYDRO-AERO-
PLAN PÅ
STRÄCKAN
PARIS—LON-
DON.

Efter fotografi.

Efter fotografi.

Kliché: Bengt Silfversparre.

ÖFNINGSDYKNING VID K. FLOTTAN: Sista instruktionerna före nedstigningen. Dessa öfningar företagas en gång i månaden å alla våra krigsfartyg, dervid eldare, särskildt utbildade här för, tjänstgöra. Vår bild är tagen ombord å pansarbåten "Thordön", nu liggande utanför Marstrand.

Det är en blomsterraritet vi här visa vår läsekrets, en "nattens drottning" i blomning. Agaren, telegrafkommiss. W. M. Ryström i Gefle, påpekar, att ex. är en verklig "drottning" i motsats till de många enklare kaktéer, som falskligen tilldelas kunglig värdighet, och hvilkas lätt framkallade blomning man skyndat sig att återgifva i tryck. Exemplet, 15 år gammalt, blommar nu för första gången. Vår bild togs tre timmar efter utsprickningen. Den lätt förgängliga blomman hade då redan hunnit få de hvita blombladen något förvissnade, medan däremot de gula stråbladen ännu hade några timmar kvar af full friskhet. Blomman mätte 23 cm. i diameter. Den storlek som i gynnsammaste fall kan uppnås är 35 cm.

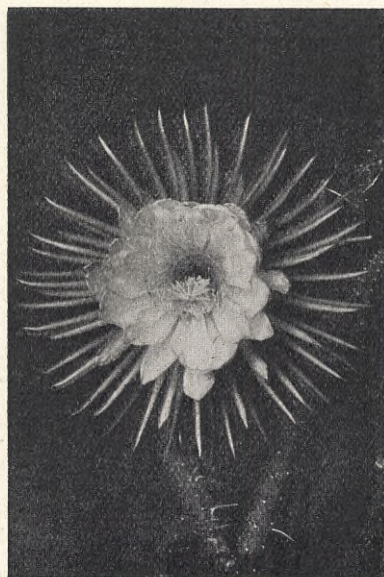

Foto. Reimers, Gäfve.

Kliché: Bengt Silfversparre.

NATTENS DROTTNING, (*Cereus grandiflorus*). Första blomman på en 15-årig växt.

S. S. ÆOLUS' JUBILEUMSREGATTA

1. "SOPHIE ELISABETH", den charmanta tyske seglaren. 2. "MARGA", tillhörig Æolus' ordf., konsul F. Forsberg, Göteborg. Hemförde 1:a pris, seglad af kapt. Glosemejer., 3. "ÅSTARTE", tillh. hr R. Flodquist, Stockholm. Eröfrade ett 1:a pris. 4. G. K. S. S. "POJKBÅT". En ny typ för juniorer som väckte stort bifall.

S. S. "Æolus" i Göteborg hade till värdigt firande af sitt kvartseklersjubileum anordnat den jubileumsregatta som egt rum vid Längedrag den 7—11 aug. Ansenlig var den flotta som här mötte, och om än ej solglitter alla dagar lekt öfver vägen, så har dock "Æolus", vindarnes behärskare, i äkta jubileumsstämning låtit sina friska fläktar sätta lif i taflan.

En alltigenom idealisk segling har presterats af den tyska 15-meters kryssaren "Sophie Elisabeth", hvars stora vackra segelarea väckt beundran, och såsom förste pristagare har hon efter hvarje täfning inkommit till målet. Vid sidan af "Sophie

Elisabeth" hafva västkustens kända kappseglare "Zinita", "Rendez-vous", "Gefingen", "Dagmar" m. fl. hedrande illustrerat Æolus-regattan. Med särskildt intresse har man följt striden emellan den af bankir Nils Asp i Stockholm nyligen från Finland inköpta jakten "Kitty" och konsul Fredr. Forsbergs "Marga", därvid Göteborgsbåten oftast segrat.

Stor uppmärksamhet tillvann sig den nya "pojkbåt"-typen. Ett flertal täflade och de små rorsmännen visade egenskaper som lofva godt för segelsportens framtid.

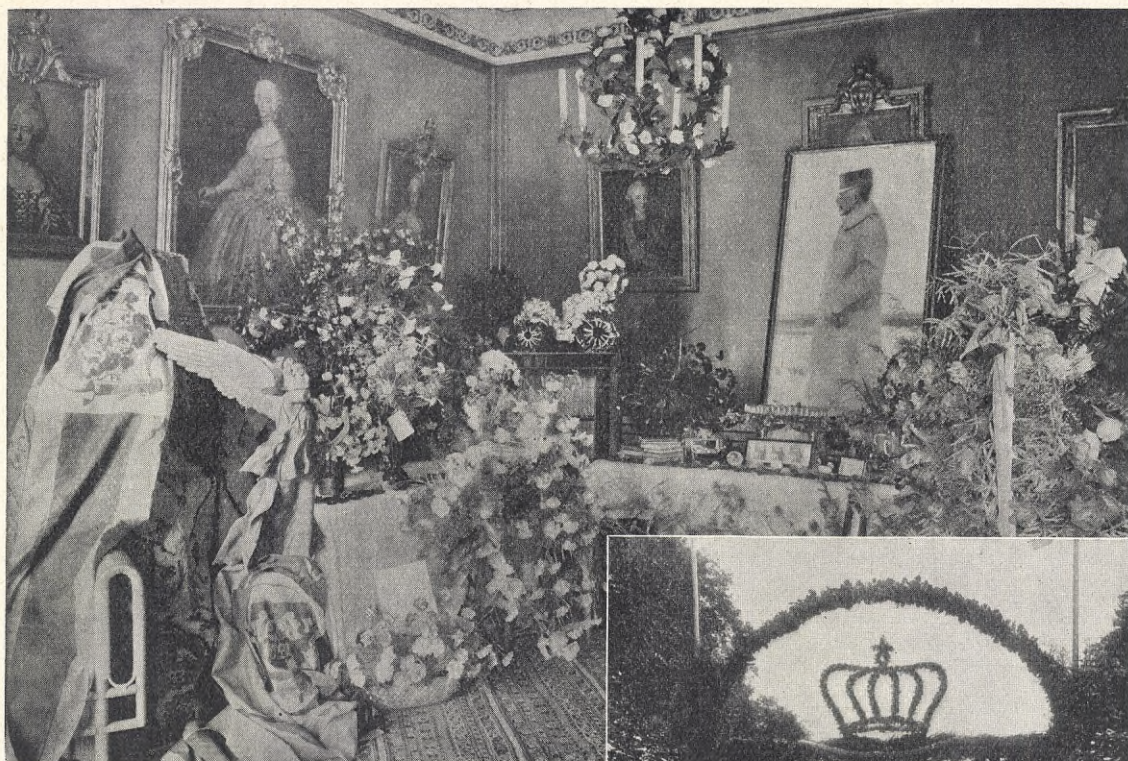
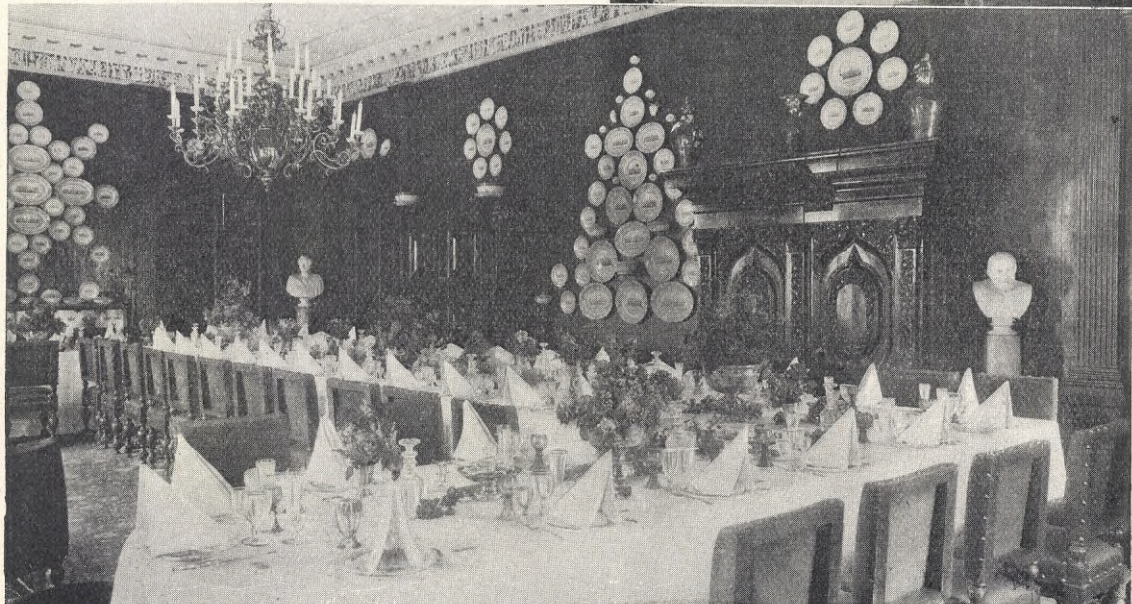
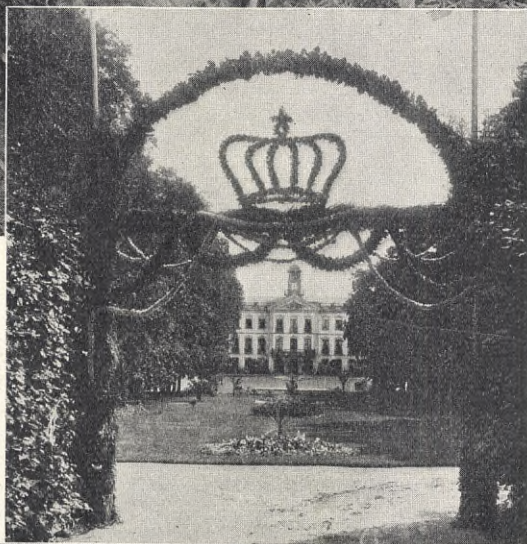

Foto. Lamm, Stockholm.

Kliché: Bengt Sjöbergparre.

FÖDELSEDAGSGÅFVOR TILL DROTTNINGEN. — ÅREPORTEN.
— DEN KUNGLIGA FÖDELSEDAGSDÉJUNERN.

Redan i föregående nr återgävo vi porträtt af Drottning Victoria med anledning af 50-årsdagen. Högtidsdagen, d. 7 aug., har sedan dess firats på Tullgarns slott. Tidigt på f. m. framförde slottets betjäning sina lyckönskningar. Senare infunno sig hofvet och staben samt deputerade från generalitet, marin m. fl. Sedan deputationerna mottagits, gäfvö konungen och drottningen déjeuner därvid konungen framförde sin och den kungl. familjens lyckönskan. Efter déjeunern lät den kungliga familjen, omgiven af sina gäster, fotografera sig ute i parken, hvilken bild här återfinnes jemte en illustration från mängden af dyrbara födelsedagsgåfvor. Drottningen utdelade på sin födelsedag 15,000 kr. till välgörande ändamål.

FRÅN DROTTNING VICTORIAS 50-ÅRS DAG.

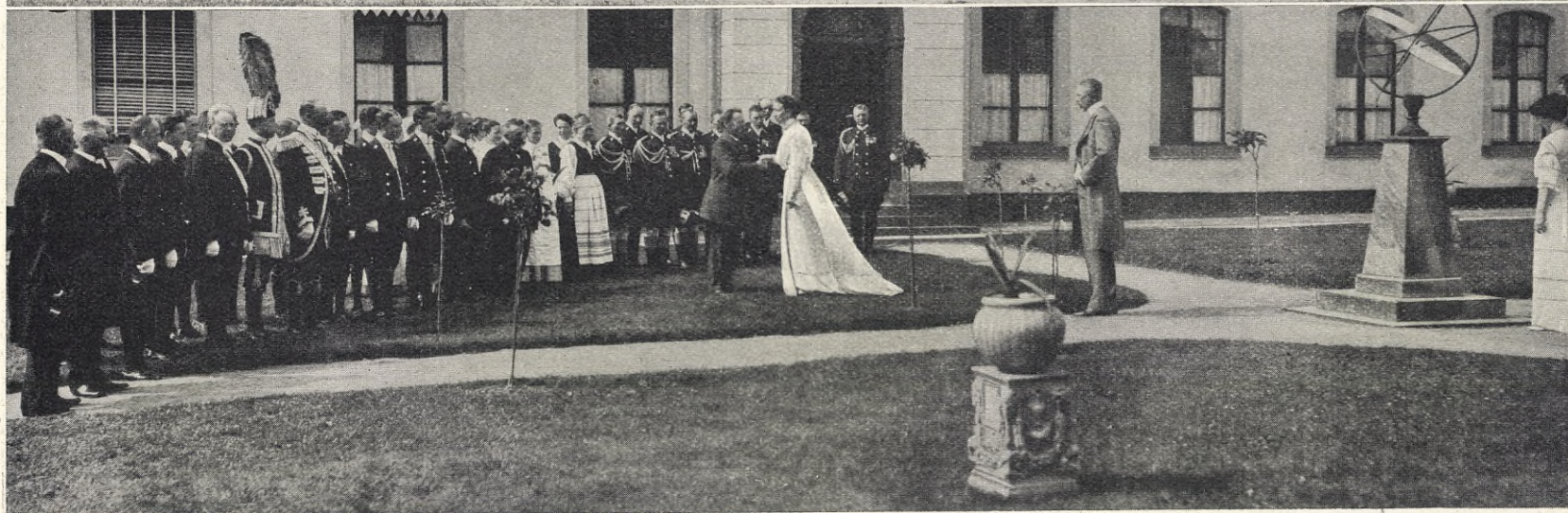

Foto. Lamm, Stockholm.

GRUPPBILD TAGEN I TULLGARNNS SLOTTSTRÄDGÅRD. Sittande från vänster: Prins Lennart, Prinsessan Marie, KONUNGEN OCH DROTTNINGEN, Prinsessan Ingeborg, Kronprinsen samt Prinsessorna Margaretha och Märtha. DROTTNINGEN HÅLSAR SLOTTSBETJÄNINGEN.

Klick: Kem. A.-B. Bengt Sjöberg, Sthm—Gbg.

DANNE KELLGREN'S ÄFVENTYR.

FÖR H. S. D. AF K. G. OSSIAN-NILSSON.

DANNE Kellgren var stadd på bröllopsresa — det vill säga, inte från, utan till sitt bröllop. Han hade rest sina goda sju timmar, ty det är långt mellan Sveriges yttersta väster, där Danne var bosatt, och dess yttersta öster, där fästmön haft sin vagga och följaktligen ville stå brud. Och när man så betänker alla de välsignade bibanorna med åtföljande ombyten, så —

Danne befann sig emellertid vid allra bästa humör. Det gjorde han för öfrigt alltid, och då var det ju inget skäl att göra ett undantag för dagen före sitt bröllop. Han höll af sin fästmön, och — hvad som var nästan lika viktigt — han hade lyckats uträtta samtliga de anförtrodda kommissionerna. Han hade hämtat och betalt brudklänningen, som beställdes sista gången fästmön, åtföljd af sin broder, besökte honom i Göteborg. Han hade köpt brudskorna efter mått, handskarna dito och fått med sig en praktfull rosenbukett, som blomsterhandlarn svor på skulle hålla sig öfver bröllopsdagen, hviken var dagen därpå

Allt låg nu med respektive kartonger nerpackadt i en jätteköffert, som Danne naturligtvis låtit poletera ända fram... eller så godt som. Det låg där i den bästa ordning, fästmöns hela brudutstyrel, allt hvad hon själf beställt i butikerna... så skärt, fint och luftigt, att han knappast nänts profanera genom att lägga dit den nya brudgumsfracken med doktorskragen — men den hade också placerats allra underst.

Läroverksadjunkten (närmare bestämt vikarierande dito) Danne Kellgren stod nu och lyste i kupéens middagssol. Lyste mot högsommargrönskan, som susade och glittrade förbi de dammiga fönstren. Lyste mot sin bild i kupéspegeln, som återgaf ett blondt, rödligt, slätraktadt och ungdomligt ansigte, hvars ljusblåa irisar tindrade af odygd och själbelätenhet. Lyste mot dagen, dess förväntningar och ärofulla minnen — ty att ha lyckats klara alla dessa butiker utan ett enda misstag eller en enda glömska, det var en triumf öfver alla dem (inklusive svärmoder pastorskän), som brukade kalla Danne för doktor Tankspridd!

Nu återstod bara ett tågombyte, där emellertid, med de föräldrade förhållandena häruppe i skogsbygden, ompolettering måste ske. Sedan stundade en sölig godstågsfärd till ändstationen, där skjuts väntade från prästgården, som låg två mil bortom stationens skogsbackar. Men sedan... sedan var han också vid malet!

Danne Kellgren befann sig verkligen vid ett strålande humör, och trots reseröttheten blef det alltmera strålande, ju närmare han fördes mot östern och sin lyckas sohpiggång. Han hade ätit snask hela dagen som en skolpojke på ferieresa, han nickade och vinkade åt alla vackra flickor, tåget passerade, och nu låt han en efter en af de half-lästa tjugufemöresböckerna susa ut genom fönstret — den mörka skogsregion, han just fördjupade sig i, kunde så väl behöfva litet upplysning!

Han såg på sitt ur och log... om tio minuter, om nio minuter och en half skulle han vara i Näsum, sista ombytet, sista ombytet, hurra! Detta tågombyte försatte honom i ett slags spänning som han inte såg annan orsak till, än att det förde honom närmare hans mål. Minuterna gingo långsamt — tills plötsligt minnet af en gammal skolkamrat dök upp och sysselsatte honom, sysselsatte ännu när tåget stannade.

Danne öfverraskades af signalen och bromsrycket,

i en fart rafsade han till sig sin handpackning, skyndade ut och ner. — Jo, ombyteståget stod där redan!

Han lät sin blick tankspridd sökande ströfva öfver perrongen. Hvad var det för en besynnerlig oro, som plågade honom? Minnet af skolkamraten hade aldeles klippt af tanketråden och — hvad i all världen — men där stod han ju borta och solgrinade, han själf, lille knubben Janne Dalén! Gud, hvad han var sig lik se'n skoltiden — herre-je!

Danne log, och läpparna rörde sig en god minut, innan han fick fram ett ord mellan dem. Nu tick Janne syn på honom, ett samtidigt utrop och en lustig liten språngmarsch förde kamraterna i hvarandras armar. Det blef ett flinande och frysande, ett dunkande i ryggarna, ett frågande och pratande — Danne hade med ens glömt all oro och spänning. Han måste berätta om det underliga varslet kort innan tåget stannade, och Janne, som var en smula vidskeplig, hade strax en analog erfarenhet att berätta — hvilken alltså berättades och afbröts och beskrattades och kommenterades och...

Innan kamraterna hunnit ur första förtjusningen, hade möteståget blåsts ut och bägge i sista stunden räddat sig upp på plattformen — en mirakulös tur ville, att de nu en bit hade aldeles samma väg.

I kupén blef det nytt prat och skratt... alla gamla minnen måste ju tagas fram, betittas, beskattas, beundras... gud, hvad allting blef underbart på afstånd! Och ingendera hade på länge en klar föreställning om, hvilken lefnadsålder de befundo sig i — så lefde skoltiden upp i och omkring dem! Danne erinrade sig att han skulle på bröllop — sitt eget till på köpet — först när konduktören kom och skulle knäppa biljetterna.

Janne drog sin biljett ur västfickan, och Danne gjorde mekaniskt samma rörelse, men fick bara upp sin returbiljett till Näsum... han... han... nu slog åskan ner framför honom eller någonting lika förfärligt... han hade i hastigheten glömt köpa biljett, hvilket lätt kunde hjälpas, men... han hade naturligtvis samtidigt glömt ompolettera! Glömt få med sig kofferten med brudutstyrelsen!

Hans leende dog på en sekund. Han rodnade och bleknade, han svettades... han grep ett krampaktigt tag i konduktörens rockärm.

— Jag har glömt... jag har... jag måste af...

— Stopp... nästa station ligger tre kvarts timme härifrån...

— Men jag måste...

— Det kostar femtio kronor, sade konduktören saktmodigt... Hvarpå denne lämnade Danne Kellgren för att ge honom tid att smälta de femtio kronorna.

Janne Dalén sökte fortsätta i sin skämtsamma ton. Men han fann inte längre gehör, Danne hade tappat pojkhumöret och satt midt uppe i sin egen bistra mannaålder. Han fann Jannes vitsar idiotiska, hans leende oförskämtdt och hela fysionomien banal. Hvad begrep denna lilla fettklump af de känslor, som rörde sig i en brudgums klappande hjärta? Hvad förstod han af en bruds tårade spänning? Hvad anade detta komiska skämtlynnne om den betydelse, en kvarglömd koffert kan få i detta lömska och skadeglada lif!

— Hin anamme alla skolkamrater!

Det var en stum, men icke mindre uppriktigt replik för det!

Med den tid, som förflutit, skulle det alltså bli en timma och en kvart till närmaste station... Åh, det var outhärdligt... outhärdligt! Detta tåg, hur långsamt, långsamt sniglade det inte i väg mellan

NÅGRA RUNÖ-TYPER.

BRÖLLOPSFRUKOST. — BRUDPAR. — RUNÖFLICKOR I HELDAGSDRÄKT.

Från Runö, som i dessa dagar påkallat särskild uppmärksamhet genom den där invigda nya kyrkan, lämna vi några bilder, ställda till vårt förfogande af amanuensen G. Hallström via Statens Historiska Museum, hvilka bilder på ett träffande sätt återgifva den för Runö-befolkningen typiska blandningen af ryskt och gammalsvenskt.

de enformiga skogskulisserna! Hur långsamt, långsamt arbetade inte pistongerna — det var, som om hvarje dunk dykt upp ur en spann tjära och ner igen — långsamt, långsamt, långsamt...

Denna långsamhet höll på att göra Danne galen, han trummade nervöst med hälarna som för att sporra snigeln, han bet samman läpparna öfver de förbannelser, med hvilka han ville väcka godstågets plikt känsla... Nära tre kvart till nästa station och så än ett par timmar till Boserum, ändpunkten...! Caramba!

Men i stället för att hörsamma adjunktens förmaningar stönlade tåget alltmere långsamt, långsamt... Danne kunde tvärs igenom Jannes snack höra pistongerna uttala ordet: långsamt, långsamt...

med en vällustig grymhet, som bragte delinkventen till randen af förtviflan.

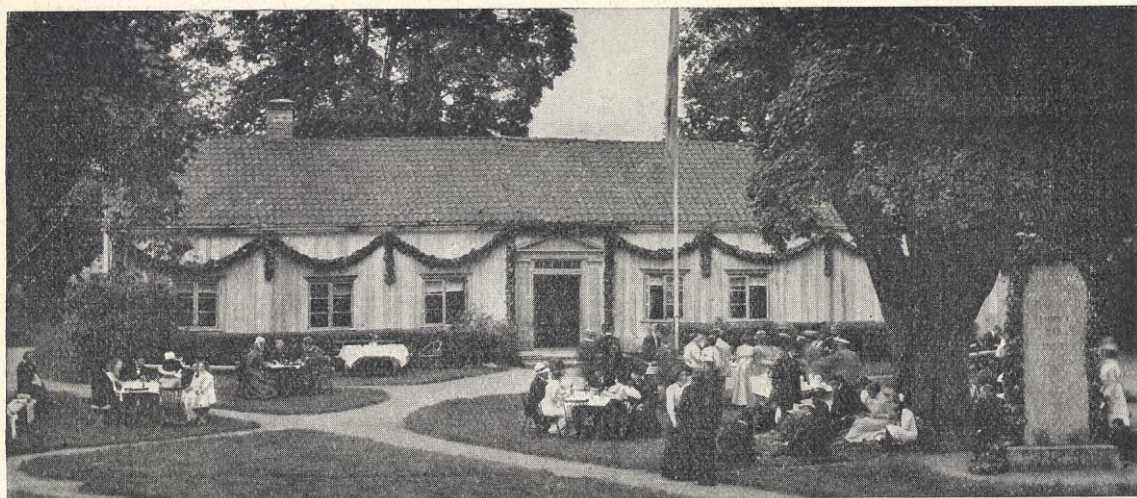
Alltmere långsamt... långsamt...

Till sist stannade godståget utan vidare.

Man befann sig midt i skogen, åt intetdera hållet spanades någon station, och antagligen hade man stannat enkom för att plåga Danne Kellgren — om inte för vattnings skull eller andra ärendens... På banvallen låg ett par af tågbetjäningen och plockade skogssmultron... Smaklig spis!

Detta blef Danne för starkt. Utan att närmare betänka, hvad han gjorde, ryckte han till sig packningen, tog med en hastig handtryckning och några obegripliga ord afsked af skolkamraten och rusade ner ifrån det behagligt däsande snigeltåget.

(Forts. å sid. 752.)

DELTAGARE I GEIJERSKA SLÄKTMÖTET BESÖKA E. G. GEIJERS FÖDELSEHEM I RANSÄTER.
Efter fotografi för H. S. D. af fotograf I. V. JOHANSSON, Ransäter.

Den Geijerska släktens tre olika grenar, Geijer, af Geijerstam och von Geijer, representerade af resp. 75, 13 och 7 personer möttes i Filipstad 4-6 aug. Ett par af mötesdeltagarna öfverlämnade 10,000 kr. till fonden för restaurering och bevarande af Geijersgården i Ransäter, från hvilken vi meddela en bild under besöket därstädes.

En sommarkurs för kyrkomusiker har pågått i Stockholm under tiden 29 juli-10 aug. Kursen, som med statsunderstöd anordnats af Sveriges allmänna organist- och kantorsförbund, har haft 78 deltagare, prästmän, musiklärare och lärarinnor, organister och kantorer samt andra kyrkomusikaliskt intresserade personer. Lärarekrafterna hafva till största delen hemtats från K. Musikkonservatoriet. Bland utanför stående märkas tonsättaren,

Efter fotografi.
LÄRARE OCH BESTYRELSE VID DEN FÖRSTA SOMMARKURSEN FÖR KYRKOMUSIKER I STOCKHOLM.

serv., C. Granér, O. Blom, org. och V. Wiklund, lärare vid Musikkonserv. samt i undre raden: G. Hägg, lär. vid Musikkonserv., H. Palm, kyrkoherde, Anna K. Bergström, lär. vid Musikkonserv., A. Lindström, fil. dr. och O. Sandberg, kantor.

kyrkoherde Herman Palm och fil. dr. Anton Lindström. Läroämnen ha varit: orgelspel, orgels konstruktion och historia, den liturgiska altarsången och den lutherska kyrkans koralsång, den kyrkomusikaliska konstsången, skolsångsmetodik, ljud- och harmonilära samt d'rigeringskonst. Äfven konserter och musikföredrag ha förekommit. Hänvisande till vår grupp bild namnteckna vi i öfre raden: C. F. Hennerberg, bibliotekarie vid Musik. Akad., H. Fryklöf, lärare vid Musikkonservatoriet, C. Lamihère, O. Olsson, lär. vid Musikkon-

H. S. D. STOCKHOLMSPOTOGRAF.

ANDRA NORDISKA DÖFSTUM-KONGRESSEN. (Se text å sid. 752).

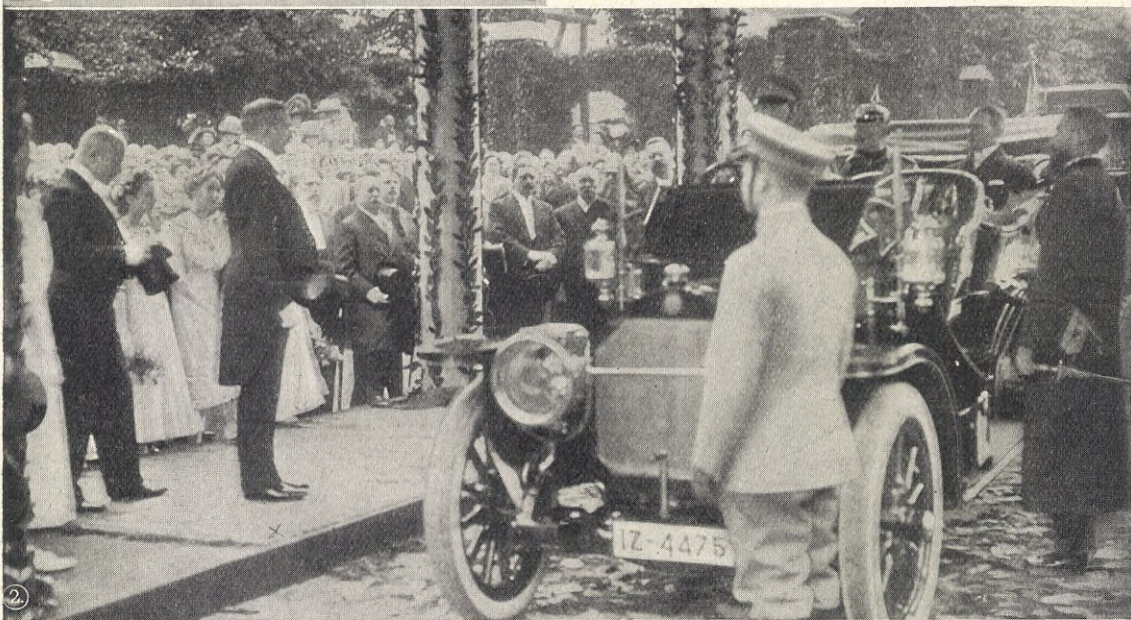
Kliche: Bengt Sjöveerparre.

KRUPP-VERKENS 100-ÅRS JUBILEUM.

De världsberömda *Krupp'ska verken* i Essen har i dagarna firat sitt 100-årsjubileum. Firman, som under sin grundläggare, Friedrich Krupp, hade att kämpa mot stora svårigheter, har efter hand arbetat sig upp till ett af världens största affärsföretag. Den äger i denna stund: gjutstålsfabriken i Essen med tillhörande skjutbanor för kanoner, kolgruvor i Westfalen, ett flertal järngruvor, masugnar, järngjuterier och maskinfabriker, flera stålverk, Germaniavarvet i Kiel m. m. I alla dessa anläggningar sysselsätts öfver 70,000 personer. Affären som gått i arv inom Kruppska släkten ombildades i början af 1900-talet till aktiebolag med legationsrådet Krupp von Bohlen und Halbach som chef. Denne är gift med Bertha Krupp, Friedrich Krupps dotter och lade namnet Krupp till sitt eget; han utnämndes nu idagarna till envoyé.

Glanspunkten i de lysande jubileumsfesterna utgjordes af tyske kejsarens besök. Kejsaren, varmt hyllad vid intaget i staden Essen, höll vid jubileumsmiddagen ett tal, hvori betonades den stora betydelse Kruppsverken haft för Tyskland, både för dess

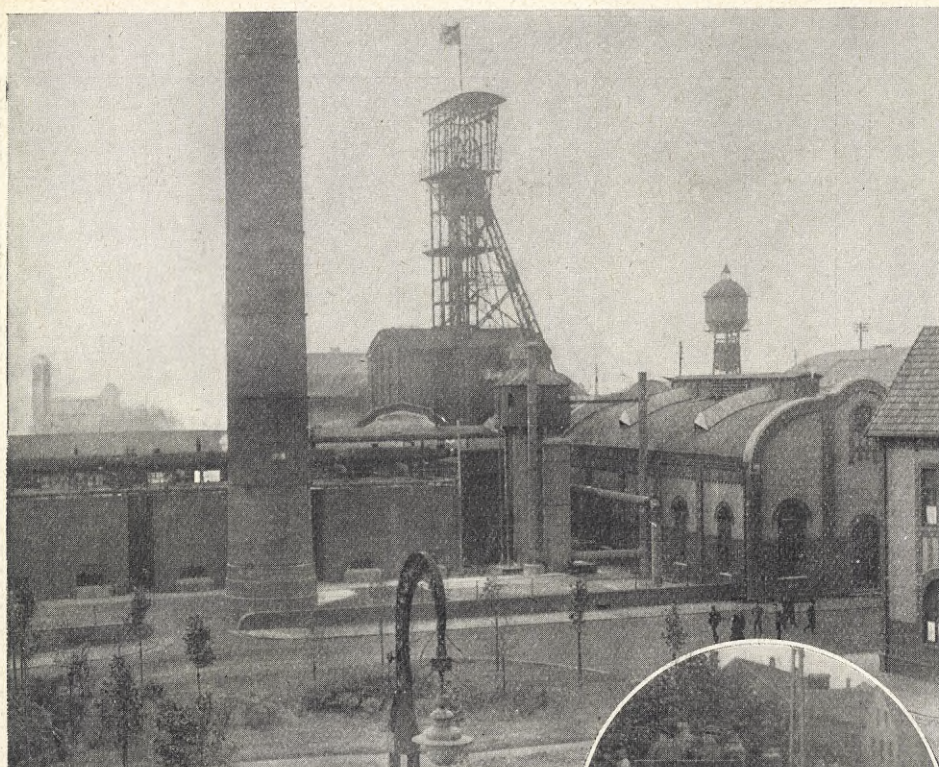
1. TRIUMFBÅGEN I ESSEN. 2. KEJSAREN HELSAS AF ESSENS BORGMASTARE. I vagnen sitter jemväl verkens nuvarande chef, nyutnämde envoyén Krupp von Bohlen und Halbach, gift med Friedr. Krupps dotter Bertha. 3. KEJSAREN, ÅTFÖLJD AF RIKSKANSLÄREN OCH ENVOYÉN VON KRUPP, lämnar jubileumsfesten för att fara till grufvolycksplatsen. Efter fotografier.

GRUFOLYCKAN I WESTFALEN.

industri och för dess försvarskraft.

Det kejserliga besöket fick emellertid ett brådstartadt afbrott genom ett från Bochum ingånget olycksbud om en *fruktansvärd explosion*, som inträffat i grufvan Lothringen i Gerthe, och hvilken kostat 113 arbetare lifvet. Vid underrättelsen härom lämnade kejsaren fästligheterna och begaf sig tillsammans med rikskanslär v. Bethmann-Hollweg och envoyén Krupp v. Bohlen till olycksplatsen.

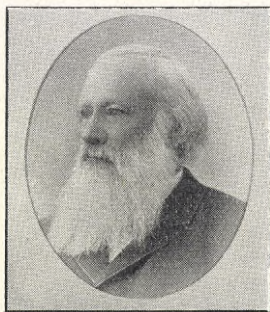
Efter fotografier.

1. GRUFVAN "LOTHRINGEN", hemsökt af en explosion hvarvid 113 arbetare dödades och ett stort antal sårades. 2. EFTERLEFVANDE. 3. FOLKMÄNGDEN UTANFÖR GRUFVAN strax efter explosionen. 4. KISTOR MED FÖROLYCKADE.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data å nästa sida.

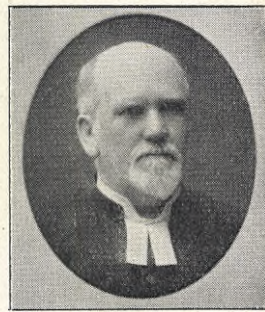
C. BJÖRLING.
F. d. Rektor. — Stockholm.
75 år 11 Aug.*

J. U. G. STENQUIST.
Teol. o. Fil. D.r. Kontr.-prost.
Kyrkoherde. — Fellingsbro.
75 år 6 Aug.

V. E. FRIEDLANDER
Kontraktspost. Kyrkoherde. —
Årstad. 60 år 5 Aug.

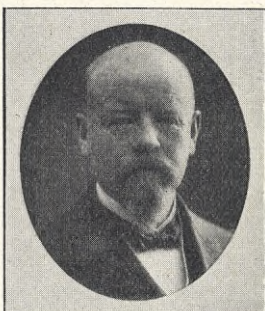
H. D. JANSON.
Teol. D.r. Kontr. prost. Kyrko-
herde. — Bollnäs.
60 år 7 Aug.*

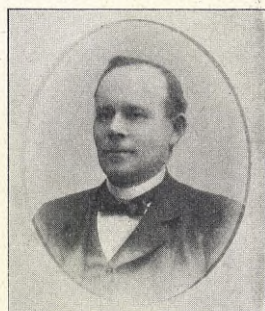
P. J. HEDBERG.
V. Konsul. — Ornsköldsvik
75 år 1 Aug.*

C. O. MANNERFELT.
Kapten. — Bords.
60 år 8 Aug.*

O. W. WINCKLER.
Godsegare. — Skoghult.
60 år 12 Aug.

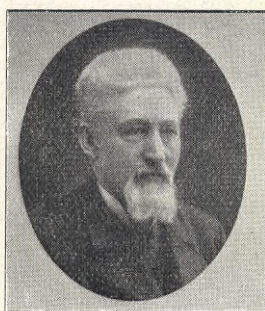
C. OLSSON.
Landbrukare. Riksdagsman. —
Berg, Ucklum 55 år 10 Juli.

C. E. A. EGNELL.
Direktör. — Stockholm.
70 år 6 Aug.*

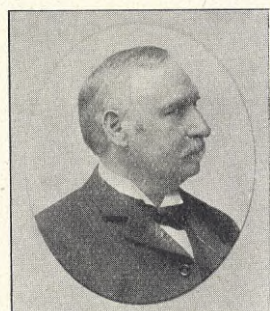
L. J. K. LARSSON.
Major. Disponent — Borgviks
Bruk. 55 år 5 Aug.*

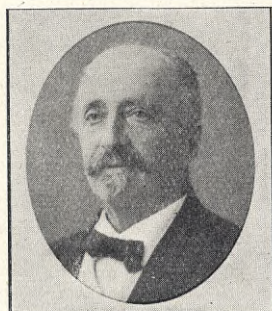
N. O. ELGSTRÖM.
Ingeniör. — Örebro.
60 år 16 Aug.

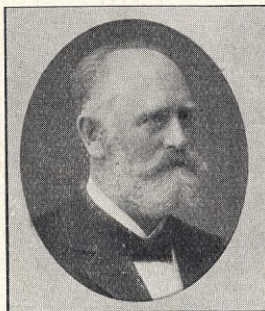
C. G. F. HAGBERGH.
Kansliråd. — Stockholm
50 år 9 Aug.

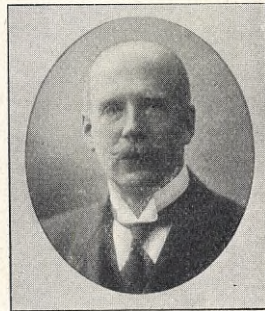
K. O. MEDIN.
Professor. Öfverläkare. —
Stockholm 65 år 14 Aug.

L. E. SVEDMARK.
Fil. d.r. F. d. Geolog. — Stock-
holm. 65 år 7 Aug.*

J. O. SÖRLANDER,
Provinsialläkare. — Strängnäs.
60 år 29 Juli

C. F. A. HÖCKERT.
Bataljonsläkare. — Göteborg.
50 år 8 Aug.*

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

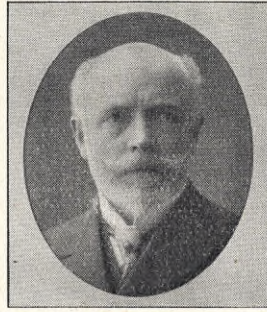
* Data här nedan.

A. W. H. W. WOLLIN.
Major. Fängelsedirektör. —
Långholmen. 65 år 2 Aug.*

F. O. SJÖSTRÖM.
Förste Landmätare. — Örebro.
60 år 4 Aug.*

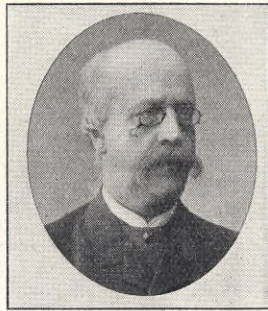
M. E. DAHLANDER.
Stadsarkitekt. — Örebro.
50 år 2 Aug.*

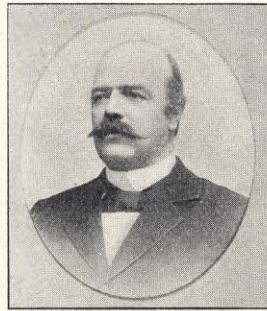
G. W. SJÖGREN.
Förste Stadsläkare. — Söder-
telje. 50 år 12 Aug.*

G. SCHRÖDER †.
Skrifställare. — Stockholm.
F. 24. † 2 Aug.*

G. J. STRÖMBERG †.
Fördelingsläkare. — Stock-
holm. F. 33. † 19 Juli.

J. F. WESTER †.
Ingeniör Godsegare. — Södra
Håkanbol. F. 45. † 31 Juli.*

F. J. BERGENDAL †.
F. d. Bruksdisponent. — Stock-
holm. F. 52. † 14 Juli.*

A. M. NYLIN †.
Tullöverinspektör. — Malmö.
F. 43. † 31 Juli.*

C. O. SÖRON †.
F. d. Siökapten. — Göteborg.
F. 45. † 26 Juli.

A. LUNDBERG †.
Enkefru. — Stockholm.
F. 50. † 11 Aug.*

O. R. LUNDMARK †.
Handlande. — Luleå.
F. 57. † 22 Juli.*

CARL BJÖRLING Stud.-ex. 56, fil. dr. 66, adj. v. Clara allm. lärov. i Stockholm s. å., rektor v. Katarina allm. lärov. 71—05, insp. v. sistn. lärov. 06.

HELGE JANSON. Stud.-ex. 71, prestvigd 79, past.-ex. 84, docent i dogmatik 82, kyrkoherde i Bromma 87, kontraktprost i Roslags v. kontr. 93, teol. dr. samma år, kyrkoherde i Bolluås 97; uppförd i första rummet å förslag t. past. prim. 97. Präses v. prestmöte i Upsala 02. Insp. i läroverk i Söderhamn.

JOHAN HEDBERG. Sägverksdisponent i Örnköldsvik 77. Stadsfullmäktiges ordf. derst. sedan 94; landstingsman 89—09, v. ordf. i Lasarettedirektionen under ett tiotal år. Styr.-led. o. verkst. direktör i Sundsvalls E. Banks afd.-kontor 82—01, ordf. i Sparbanksstyr. sedan 86.

OTTO MANNERFELT. U.-löjtn. v. Elfsb. reg. 74, kapt. 95, afsked fr. reg. 04, fr. armén 06. Sekr. v. Borås drätselkammare 87—04, sekr. i Elfsb. läns S. Hushålln.-Sällsk. sedan 93. Överkontrollör v. maltdryckstillverkn. i riket sedan 03. Led. af Borås drätselkammare 07—10, led. af stadsfullm. sedan 97.

EMIL EGNELL. Anst. å grosshand.-kontor i Stockholm 69, prok. 75, bildade A.-B. Stockholms Bryggerier 89, dess ver.-st. dir. till 97; ordf. i Svenska Bryggarefören. 91—97. Styr.-led. i A.-B. Tjänstemannabanken.

KNUT LARSSON. U.-lötn. v. Verml. reg. 77, kapt. 98, major i armén 07, afsked s. å. Disp. i Borgviks A.-B. o. Kyrkebyns Sulfit A.-B. sedan 02. Landstingsman 92—07; ordf. i Grums komm.-stämma o. nämnd, i Borgviks komm.-stämma sedan 03. Led. af Riksd. F. K. sedan 08.

LENNART EUGÈNE SVEDMARK. Stud.-ex. 66, fil. dr. 75, doc. o. ti. prof. i geologi v. Upsala univ. 66—80, statsgeolog 81—08. Sekr. i Geolog. Fören. o. red. af dess tidskrift 84—03, red. o. utgiv. af tidskr. "Sten och Cement" sedan 09.

FREDRIK (FRITZ) HÖCKERT. Stud.-ex. 84, med. lic. 93, bat.-läkare v. Bohusl. reg. 94—05, i Fältläk.-kårens res. sedan sistn. år. Prakt. läkare i Göteborg sedan 94, läk. v. Centralfång. f. kvinnor i Göteborg 05—09.

AXEL WOLLIN. U.-löjtn. v. K. Marinreg. 70, kapt. i armén 94, major 03. Intr. i fångvårdens tjänst 80; dir. v. tvångsarb.-anst. å Svartsjö 91, dir. v. fångelsema å Långholmen sedan 03.

FRANS SJÖSTRÖM. Stud.-ex. 73, landtmät.-ex. 74, komm.-landtmät. i Vesterb. län 89, förste landtmät. i Örebro län sedan 09. På sin tid kommunalman i Umeå stad o. i länet. Utöfvade därst. en vidtomfattande verksamhet såsom skifteslandtmät.

MAGNUS DAHLANDER. Elev. v. Tekn. Högskolan 83—84, 86—88, v. konstakad. i Köpenhamn 86, vistades i Förenta Staterna 88—96, prakt. ark. i Brooklyn 91—96, prakt. ark. i Stockholm 97—98, i Örebro sedan sistn. år, stadsarkitekt derst. sedan 99. V. ordf. i Örebro Ing.-klubb 99—08, styr.-led. i länets Slöjdfören. 09, i Fören. Örebro läns Museum 03, sekr. i samma förening sedan 11, styr.-led. o. v. ordf. i fören. Örebro forntid o. framtid 11.

WILHELM SJÖGREN. Stud.-ex. 82, med. lic. 92. Andre stadsläkare i Södertelje 94, förste 04. Bat.-läkare v. Vesterborn. reg. 96—1901, järnv.-läk. 04. Led. af stadsfullm. i Södertelje, ordf. i Helsing-nämnden, Fosterbarnsnämnden. Ordf. i styr. i Stat. samskola, led. af styr. i Svenska stads-läkareföreningen.

(Forts. från sid. 746.)

Efter en tankspridd blick bakom sig började han skaka i väg öfver syllarna i riktning mot det Näsium, han lämnat för . . . ja, för hur längese'n? Han tittade på klockan och upptäckte, att han enligt konduktörens uppgift inom en kvart borde varit vid den nya stationen. Han tvekade. Om han ändå skulle? Han tittade sig tillbaka . . . Just nu sniglade tåget i väg igen, men nu allt hastigare, hastigare, hastigare, liksom om det gladt sig åt att ha blifvit en besvärlig börda kvitt.

Där stod doktor Tankspridd ensam ute på linien med en kappsäck i hvardera handen och en stekande eftermiddagssol öfver sitt upphettade huvud.

Där blef ingen annan råd. Han måste ha tag i kofferten. Måste! Såvida han inte ville orsaka uppskof med bröllopet, tårar hos bruden och gyckel, kanske tragg ifrån svärnor.

Blotta tanken gaf honom vingar. Han flyttade sig framåt med en fart, som än en gång erinrade honom om skoltiden. För att hinna fortare sprang han från syll till syll, hvilket med de ojämna afstånden dem emellan blef dubbelt tröttsamt.

Svetten pärlade och klubbade, kappsäckarna tyngde och skafde.

Han tittade sig tillbaka, han hade hunnit en god bit, men hade långt, långt igen. En tanke klack till i honom. Han stannade, slog sig för pannan, om han i stället för att oro sig och springa åstad som en galning följt med godståget fram till stationen, kunde han ju där i mak telegraferat efter sin koffert och bestyrt om en extra skjuts åt kofferten ramma i Boserum! Så hade alltsammans ordnat sig. Tänk, om han nu inte ens hann fram till Näsium i tid att följa med tillbaka med sista tåget!

Den olycklige adjunkten sände en hjälpsökande blick mot himlen och gaf sig på nytt till att springa — med påföljd, att han, längese'n ovan vid denna sport, stupade på näsan och slog kappsäckarna i, så det sang i skenorna.

Upp igen och i väg! Gudskelof, att inte näsan flöt i blod — strunt i, hur det sedan gick med de utprässade sommarkläderna.

Dunk-dunk-dunk sade hjärtat, i betydligt hastigare takt än det förbaskade godstågets. Men här var ingen tid att ta hänsyn till hjärtat. Framåt, bara framåt! Adjunkten hoppade och halkade öfver syllarna.

Hvad var det som, sang i skenorna? Var det alltjämt ekot af kappsäckarna kanske? Var det? Ett tåg? Herregud, han hade ett tåg — som inte var något godståg — bakom sig borta i kröken.

Ett hopp i diket, som var fylldt med vatten efter gårdagsregnet. Brrrr... persontåget rusade förbi! Och adjunkten med kappsäckarna tyngande och skafvande rusade efter. På det tåget hade han så väl kunnat sitta som att stå i vatten till knäna och se det passera...

Det var mera en trasa än en läroverksadjunkt, som störtade in på Näsiums station, fäktande med ett par kappsäckar åt det afgångsfärdiga sista tåget, rusade fram till biljettluckan, störtade af och an mellan perrongen och godsmagasinet, stirrade och höjade... allt medan kappsäckarna beskrefvo sina båg-rörelser i den gassiga kvällsluften.

Det var en flykting snarare än en segrare, som en stund senare — i tankspriddhet — räckte fram poletten i stället för biljetten åt den talige gamle konduktören. Flyktingens benkläder, som nyss torkat, buro en skugga af torr gyttna. Hans gula skor hade en nyans mellan brunt och gråsvart.

Himlen började rodna till kväll. Antagligen hade kusken i Boserum ej haft vett fråga efter telegram-

met, som han ju inte kunde ana, att adjunkten Kellgren — en kvart för sent — afsändt.

Och antagligen skulle det bli knepigt nog få tag i en skjuts i det ödsliga Boserum. En skjuts — och sedan två långa mil backe upp och backe ner! Han skulle inte komma fram förrän vid midnatt.

Hvad skulle Elsa tänka? Hvad svärnor?

— — —
Ja, hvad tänkte Elsa?

Det mindes hon inte mera... mindes ingenting alls af någonting denna ljufviga midsommaraften, när hon och doktor Tankspridd foro till kyrkan.

Och gud, hvad brudklänningen väckt beundran! Och då så...

Efter fotografi.
Klisché: Bengt Sjöförsvar
TURKISK SLÖJA, sista modet bland Amerikas förnämsta damvärld i Newport. Vår bild visar ett porträtt af Mrs Gordon Douglas.

GUSTAF SCHRÖDER †. Anställd v. sågverk i Vermland o. Dalarne, behodde sin egendom Eds förs i Verml. till 87, då han flyttade till Stockholm. Har utgivit ett stort antal förräffliga o. synnerligen populära jagt- o. kulturskildringar i tidskrifter o. i bokform.

FREDRIK WESTER †. Ex. fr. Teknolog. Inst. 67, elev v. Fria konst.-Akad. 68. Anst. v. Stat. jernv.-byggn. 65-66, v. Telegriv. byggn. 68; förvalt. v. Billinge egendom 68-75, inneh. af samma egendom 76-05; egare egendomen Södra Håkanbol i Verml. län. Ord. i komm.-stämma. Led. af Hushålln.-Sällsk. 87, af dess förvalt.-utsk. 89. Sällskapets v. ordf. 06. Led. af landstinget 85-08, dess ordf. 08. Led. af Riksd. F. K. 93-11, led. af Bevilin.-utsk. 1900-04, statsrevisor 03 o. 04.

FILIP BERGENDAL †. Aig. fr. Tekn. Inst. 73, efter utländska studier resor ing. v. Horndalsverket 78, disponent derst. 94-03, disponent v. Herångers gruf A.-B. 03-04.

MAURITZ NYLIN †. Stud.-ex. 63, e. o. kamm.-skriv. v. Stockholms packhusinsp. 66, tjänstgjorde å olika platser o. blef tullförvaltare i Ronneby 85, i Åhus 89, öfverinspektör v. tullbevakn. i Malmö sedan 97. På sin tid kommunalfullmäktiges ordf. i Åhus.

ANNA LUNDBERG, f. Sahlin †. Enka efter byggmästaren C. O. Lundberg, den betydande fastighetsegaren i Stockholm, deltog hon redan i hans arbete, och dirigerade efter hans död den stora affären C. O. Lundbergs Fastighetsaktiebolag.

ROBERT LUNDMARK †. Inneh. firman Robert Lundmark i Luleå. Led. af stadsfullmäktige o. drätselkammare, led. af styr. f. stadens Pantlänkontor o. Sparbank.

Till bild å sid. 747.

En Döfstumkongress har hållits i Stockholm den 5-8 aug. Mötet uttalade sig bl. a. för förbättrad hushallsundervisning för döfstumma, för högre utbildning af intelligenta elever, för beredande af anställning i statens tjänst åt döfstumma samt för att större intresse matte visas i fråga om de döfstummas yrkesutbildning. En af mötesdagarna samlades kongressen vid Manilla för att bringa den förste svenske döfstumsläraren P. A. Borg sin hyllning och nedlägga en krans vid hans byst.

INNEHÅLL:

V. Wahlquist, biografi och helsidesporträtt. — Drottning Victorias 50-årsdag. — Envoyén d:r J. Brunchorst. — Platsen för bröderna Ericsons förolyckande. — Kapten R. Amundsens senaste porträtt. — I mötestid. — Runöbilder. — S. S. Æolus jubileumsregatta. — Kand. Ångströms flygning. — Beaumont i hydro aeroplan Paris-London. — Dykning. — Nattens drottning. — Woodrow Wilson. — Modenyhet. — Krupps 100-årsjubileum. — Grufvolycka i Westfalen. — Berättelse af K. G. Ossian-Nilsson. — Veckans Porträttgalleri.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjödes vid laga påfölja.